

ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (PROJECT) ΤΑΞΗΣ Β1 2015-2016 ΛΥΚΕΙΟ ΒΑΓΙΩΝ – Ν. ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Στο πρόγραμμα συμμετείχαν 15 μαθητές της τάξης Β1 οι οποίοι χωρίστηκαν σε 4 ομάδες τα ονόματα των οποίων αναφέρονται παρακάτω:

Γαλάνης Χαράλαμπος, Δούκας Αντρέας, Δούσης Παναγιώτης, Ευθυμίου Ισιδώρα, Κατσαβριά Ραφαέλα, Κατσαβριάς Χρήστος, Κιούση Βασιλική, Κόλλιας Φώτης, Μάγκας Χρήστος, Μασούρα Κωνσταντίνα, Μειδάνη Κωνσταντίνα, Μειδάνη Μαρία, Μέξη Δήμητρα, Μπαρδώσας Βαγγέλης, Μπενάκη Σταματία.

Επιμέλεια: Κουρκάκη Σταυρούλα
Οικονομολόγος ΠΕ-09

Για την εργασία αυτή το τμήμα χωρίστηκε σε τέσσερις ερευνητικές ομάδες, που η κάθε μία ασχολήθηκε με ένα ερευνητικό ερώτημα που είχε να κάνει με τον Αγροτουρισμό στην Ελλάδα. Κάθε ερευνητικό ερώτημα ήρθε εις πέρας και οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν οργανώθηκαν και συνοψίστηκαν από όλες τις ομάδες όπως παρουσιάζεται παρακάτω.

Η έννοια του τουρισμού

Πηγή:<http://www.eirinika.gr/article/18916/good-news-o-toyrismos-2021-tha-xeperasei-ta-24-ekat-afixeis-kata-kefalin-dapani-800>

Πολλές είναι οι προσπάθειες που έχουν γίνει κατά καιρούς για να δοθεί ένας επακριβής ορισμός του Τουρισμού. Από τα κύρια χαρακτηριστικά του, πέντε είναι αυτά που μπορούν να εξακριβωθούν εννοιολογικά και συγκεκριμένα τα εξής:

- Ο τουρισμός είναι αποτέλεσμα μεμονωμένης ή ομαδικής μετακίνησης ανθρώπων σε διάφορους τουριστικούς προορισμούς και η διαμονή τους σε αυτούς επί τουλάχιστον ένα 24ωρο με σκοπό την ικανοποίηση των ψυχαγωγικών τους αναγκών.
- Οι διάφορες μορφές του τουρισμού περιλαμβάνουν απαραίτητα δύο βασικά στοιχεία : το ταξίδι στον τουριστικό προορισμό και τη διαμονή σε αυτόν, συμπεριλαμβανομένου της διατροφής.
- Το ταξίδι και η διαμονή λαμβάνουν χώρα εκτός του τόπου της μόνιμης διαμονής των ανθρώπων που αποφασίζουν να μετακινηθούν για τουριστικούς λόγους.
- Η μετακίνηση ανθρώπων σε διάφορους τουριστικούς προορισμούς είναι προσωρινού και βραχύχρονου χαρακτήρα, που σημαίνει ότι πρόθεση τους είναι να επιστρέψουν στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους μέσα σε λίγες μέρες, βδομάδες ή μήνες.
- Οι άνθρωποι επισκέπτονται τουριστικούς προορισμούς για τουριστικούς λόγους, δηλαδή για λόγους άλλους από εκείνους της μόνιμης διαμονής τους ή της επαγγελματικής απασχόλησής τους. (el.wikipedia.org/wiki/Τουρισμός)

Λαμβάνοντας λοιπόν υπόψη όλα τα παραπάνω η Παγκόσμια Οργάνωση Τουρισμού (ΠΟΤ) το 1981 έδωσε τον εξής «επίσημο» ορισμό για τον τουρισμό σύμφωνα με τον οποίο:

Ο τουρισμός θεωρείται μια δραστηριότητα που περιλαμβάνει κάθε είδους μετακινήσεις οι οποίες πραγματοποιούνται είτε διαμέσου διεθνών συνόρων (αλλοδαπός) είτε όχι (ημεδαπός), με διάρκεια πάνω από 24 ώρες και οι οποίες εφορμούνται από ποικίλα αίτια (εκτός των λόγων μετανάστευσης και τακτικής ημερήσιας απασχόλησης). (Κομίλης, Π. 2001, σελ.21-22)

Οι εννοιολογικές προσεγγίσεις του τουρισμού ποικίλλουν (τουρισμός ως ανθρώπινη εμπειρία, ως κοινωνική συμπεριφορά, ως γεωγραφικό φαινόμενο, ως επιχείρηση και βιομηχανία κ.λπ.) ανάλογα με το συγκεκριμένο πλαίσιο στο οποίο εξετάζεται πλαίσιο που αναφέρεται τόσο στους διάφορους επιστημονικούς/ ερευνητικούς κλάδους οικονομία, κοινωνιολογία, γεωγραφία κ.λπ.) όσο και στους διάφορους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς σχεδιασμού και πολιτικής (σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο).

Γενικά μπορεί να ειπωθεί ότι ο τουρισμός είναι μια δραστηριότητα του ελεύθερου χρόνου που περιλαμβάνει ή συνεπάγεται μια σειρά από αλληλεξαρτώμενες διαδικασίες και δραστηριότητες:

- παραγωγής, διανομής και κατανάλωσης υπηρεσιών και αγαθών (οικονομικές επιστήμες)
- αλληλεπίδρασης, επικοινωνίας, ανταλλαγών μεταξύ διάφορων κοινωνικών ομάδων, διαφορετικών πολιτιστικών χαρακτηριστικών (κοινωνιολογία, ανθρωπολογία, σημειωτική)
- χρήσης- δημιουργίας φυσικών διαθέσιμων, ανθρωπογενών (δομημένο περιβάλλον) και οικολογικών πόρων (οικολογία, αρχιτεκτονική κ.λπ.).

Οικονομική Διάσταση του Τουρισμού.

Πηγή: <http://www.kathimerini.gr/799326/article/oikonomia/epixeirhseis/grexit-kai-rwsia-oi-dyo-avevaiotthes-gia-ton-toyrismo-to-2015>

Η οικονομική διάσταση του τουρισμού εκφράζεται μέσα από μια σειρά ανταλλαγών (transactions) μεταξύ καταναλωτών (αγοραστών) και παραγωγών (πωλητών), προϊόντων και υπηρεσιών. Αγαθά και υπηρεσίες διαφόρων κατηγοριών από διάφορους τομείς διαμορφώνουν το τουριστικό προϊόν, που διατίθεται ενιαίο (ως πακέτο) ή καταναλώνεται μεμονωμένα υπό διάφορες μορφές (π.χ. μια εβδομάδα διακοπών σε κέντρο διακοπών, τριήμερη περιήγηση σε αρχαιολογικό χώρο κ.λπ.). Το τουριστικό προϊόν Τ.Π. ως έννοια είναι από τις πιο δύσκολες να προσδιοριστεί. Περιλαμβάνει «χειροποιαστά» αγαθά και φυσικά αντικείμενα (ακτές, ξενοδοχεία κ.λπ.), που προσφέρονται για κατανάλωση στην τουριστική αγορά, αλλά και άυλα αγαθά (υπηρεσίες, οργανωτικά σχήματα, φιλοξενία), που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της τουριστικής εμπειρίας. Οι δύο κύριες κατηγορίες παραγόντων που επηρεάζουν τη διαμόρφωση του Τ.Π. αναφέρονται:

- στους σχετικούς με το χώρο υποδοχής παράγοντες που διαμορφώνουν την παραγωγική διάσταση (καταλύματα, πόροι έλξης, δίκτυα περιήγησης κ.λπ.),

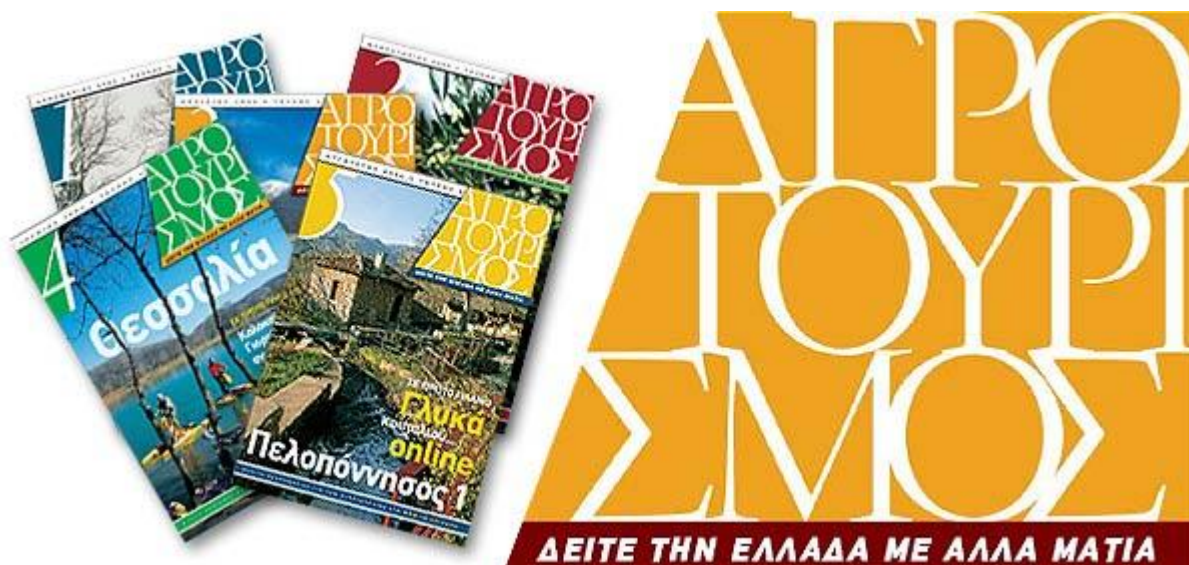
- στις εξωτερικές κυρίως επιδράσεις ή παράγοντες που διαμορφώνουν την καταναλωτική διάσταση (συνθήκες διεθνούς αγοράς, προτιμήσεις καταναλωτών/τουριστών, Tour Operators, μάρκετινγκ κ.α.).

Από μακροαναλυτική άποψη ο τουρισμός προσεγγίζεται μεθοδολογικά στα πλαίσια γενικών οικονομικών παραμέτρων, που αφορούν το ξένο συνάλλαγμα, τη δημιουργία

εισοδήματος και απασχόλησης στην παραγωγική και καταναλωτική δομή (διασυνδέσεις με άλλους τομείς), τις επενδύσεις και την περιφερειακή ανάπτυξη.

Η ανάλυση σε μικρο -επίπεδο έχει ως αντικείμενο την μελέτη επιμέρους «μονάδων συμπεριφοράς», όπως σχήματα δαπανών και κατανάλωσης ορισμένων κατηγοριών του τουριστικού πληθυσμού, αποφάσεις και πρακτικές διεθνών πρακτόρων τουρισμού, για την εξακρίβωση του τρόπου που επιδρούν στην οικονομία της εξεταζόμενης χωρικής μονάδας. (Κομίλης, Π. 2001, σελ. 22 -25)

Αγροτουρισμός: μια εναλλακτική μορφή τουρισμού

Πηγή: <http://archive.in.gr/Reviews/review.asp?lngReviewID=2073>

Η έννοια της λέξης 'αγροτουρισμός' είναι πολυδιάστατη. Αποτελείται από δύο βασικές κατηγορίες:

- α) εκείνες που έχουν καθαρό τουριστικό νοηματικό περιεχόμενο
- β) εκείνες που υποδηλώνουν πολιτική ανάπτυξη μικρών μειονεκτικών χώρων.

Για παράδειγμα, στην πρώτη από τις κατηγορίες αυτές θα μπορούσαν να καταχωρηθούν λέξεις όπως "επικοινωνία", "πνευματική και ψυχική γαλήνη και ηρεμία", "marketing", "διαφήμιση", "έρευνα της τουριστικής αγοράς", "τουρισμός με ανθρώπινο πρόσωπο", "προδιαγραφές καταλυμάτων", "άνετες διακοπές", τονισμός της μοναδικότητας του χώρου και προσέλκυσης επισκεπτών κ.λπ.

Στη δεύτερη κατηγορία που προαναφέρθηκε θα μπορούσαν να καταχωρηθούν λέξεις όπως "ενεργοποίηση του ενδογενούς δυναμικού", "τοπικές πρωτοβουλίες", "πολυαπασχόληση", "δραστηριοποίηση της γυναίκας του χωριού", "τεχνική-οικονομική-κοινωνική-διοικητική υποδομή", "Τοπική αυτοδιοίκηση", "Τοπική αυτοδιαχείριση", "τοπικός σχεδιασμός" και "δικαιότερη κατανομή πλεονάσματος".

Έχοντας προσδιορίσει την διπλή “οπτική” μπορούμε να μεταφράσουμε την έννοια του Αγροτουρισμού ως:

“μια μορφή ήπιου τουρισμού κατά την οποία οι επισκέπτες μένουν σε αγρόκτημα και συμμετέχουν σε αγροτικές εργασίες. Σημείο αναφοράς των διακοπών σε ένα αγρόκτημα-ξενώνα είναι η άμεση επαφή του επισκέπτη με την αγροτική ζωή, τις καλλιέργειες, με την φύση, τη χλωρίδα και την πανίδα, κάτι το ιδιαίτερο για το μεγαλύτερο ποσοστό του σύγχρονου Ευρωπαϊκού πολίτη, κατοίκου αστικής περιοχής. Πέρα από την υποδοχή και τη φιλοξενία του επισκέπτη σε ένα περιβάλλον λιτό με τοπικό χαρακτήρα και όλες τις απαραίτητες ανέσεις, προβλέπεται και η ενεργή συμμετοχή του τουρίστα σε ένα σύνολο δραστηριοτήτων”. Ενδεικτικές από αυτές είναι:

- αγροτικές δραστηριότητες (συμμετοχή στις εργασίες),
- παρατήρηση οικοσυστήματος (πανίδας, χλωρίδας, επισκέψεις υγροβιότοπων, κ.λ.π)
- αθλήματα περιπέτειας (π.χ ράφτινγκ, πεζοπορία κ.λ.π),
- πολιτιστικές περιηγήσεις (π.χ επισκέψεις σε μοναστήρια, εκκλησίες, λαογραφία μουσεία, κ.ά., παραδοσιακούς οικισμούς, αρχαιολογικούς χώρους).
- διάφορα μαθήματα (π.χ μαθήματα αργαλειού, ελληνικών χορών, γαστρονομίας - ελληνικής κουζίνας, γευσιγνωσία, οινοποιεία, τοπικά προϊόντα, κ.λ.π)

Πηγή: <http://www.messini.gr/uploads/2/0/5/6/20561754/9341147>

Προσδιορίζοντας λοιπόν την έννοια του αγροτουρισμού σε μεγαλύτερο βαθμό, βάση διεθνής εφαρμογής και εμπειρίας στο αγροτουριστικό κομμάτι του τουρισμού, τείνουμε σε έναν ορισμό της έννοιας μέσα από δύο κύριες μορφές:

A) Εκείνη που καλύπτει την φιλοξενία των επισκεπτών (τουριστών) σε μεγάλα αγροκτήματα, όπου οι φιλοξενούμενοι συμμετέχουν στις γεωργικές εργασίες αλλά και την καθημερινότητα και τον τρόπο ζωής των αγροτών. Η μορφή αυτή αγροτουρισμού διεθνώς γνωστή με την ονομασία “ Farmhouse holidays” εφαρμόζεται σε χώρες όπου επικρατεί η έννοια της μεγάλης ιδιοκτησίας και της μεγάλης γεωργικής εκμετάλλευσης (Γερμανία, Αυστρία κ.λπ.).

B) Εκείνη όπου οι επισκέπτες- τουρίστες φιλοξενούνται σε μικρά αγροτικά κυρίως καταλύματα (που έχουν όμως όλες τις προϋποθέσεις και προδιαγραφές που ορίζονται από την εθνική νομοθεσία για να χρησιμεύσουν ως καταλύματα), όπου, εκτός από τη δύναμη παρέχεται, παράλληλα πρωινό γεύμα. Η μορφή αυτή Αγροτουρισμού, γνωστή διεθνώς με την ονομασία “Bed and Breakfast” (B&B) εφαρμόζεται στις χώρες εκείνες όπου το

χαρακτηριστικό στοιχείο της γεωργικής εκμετάλλευσης είναι το μικρό μέγεθος (Ιταλία, Βρετανία, κ.λπ.).

Συνεπώς λαμβάνοντας υπ'όψιν τις παραπάνω εννοιολογικές προσεγγίσεις που αναλύσαμε και την ελληνική ιδιαιτερότητα της αγροτικής περιφέρειας, η ελληνική διυπηρεσιακή επιτροπή υπό την αιγίδα του ΕΟΤ (14/02/1984) προχώρησε στη σύσταση του παρακάτω:

“Η τουριστική εκείνη δραστηριότητα που αναπτύσσεται σε χώρο μη αστικό από τους απασχολούμενους κυρίως στη γεωργία, σε μικρές μονάδες οικογενειακής ή συνεταιριστικής μορφής, με στόχο την δημιουργία συμπληρωματικού εισοδήματος στον τοπικό πληθυσμό, τόσο από την ενοικίαση των καταλυμάτων στους τουρίστες, όσο και από την τροφοδοσία αυτών με προϊόντα τοπικής παραγωγής καθώς επίσης και προϊόντα συναφών δραστηριοτήτων (χειροτεχνίας- οικοτεχνίας) επιτοπίως παραγομένων.”

Ο ορισμός αυτός δίνει μια καλή προσέγγιση του Αγροτουρισμού που όμως η έννοια του μεταβάλλεται καθώς ο σύγχρονος τουρισμός γίνεται ολοένα και πιο απαιτητικός, έτσι λαμβάνοντας υπ'όψιν τις αλλαγές με την πάροδο του χρόνου, καταλήξαμε ότι ο Αγροτουρισμός δεν είναι παρά μια ήπια μορφή τουρισμού και ανάπτυξης της υπαίθρου. Είναι ουσιαστικά μία αναπτυξιακή διαδικασία, μία μορφή τουρισμού που δεν επεμβαίνει στο περιβάλλον, δεν το αλλοιώνει. Ο αγροτουρισμός φέρνει τον κάτοικο της πόλης στο περιβάλλον του χωριού, της επαρχίας, της αγροτικής ζωής και του δίνει την δυνατότητα να ενσωματωθεί με τις τοπικές συνθήκες.

Στην ουσία ο αγροτουρισμός είναι μια αναπτυξιακή πρόταση, η οποία μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της τοπικής κοινωνίας, προσφέροντας οικονομική άνθιση και ευμάρεια. Πρόκειται για ένα είδος διακοπών που υπαγορεύθηκε από την ανάγκη της οικονομικής επιβίωσης κάποιων μικρών ιδιοκτητών γης, οι οποίοι αποφάσισαν να ακολουθήσουν παραδοσιακές μεθόδους καλλιέργειας, αποφεύγοντας την χρήση φυτοφαρμάκων και χημικών ουσιών.

Παρά το γεγονός ότι τα προϊόντα από τέτοιες καλλιέργειες αποκτούν μια συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση, οι επιχειρήσεις αυτές δεν είναι ακόμα κερδοφόρες. Η παροχή φιλοξενίας σε ανθρώπους που θέλουν να ζήσουν κοντά στη φύση, που θέλουν να δουν από κοντά τις παραδοσιακές μορφές καλλιέργειας και πολλές φορές να συμμετάσχουν ενεργά σε αυτές, εξασφαλίζει στους ιδιοκτήτες ένα επιπλέον εισόδημα. (Παπακωνσταντινίδης, Λ. (1993) σελ. 17-21)

Η βασική ιδιαιτερότητα της πρακτικής αυτής της μορφής τουρισμού στις ανεπτυγμένες αγροτουριστικά χώρες (Ισπανία, Γερμανία, Γαλλία) είναι πως βασίζεται σε διαμονή σε φάρμες στο ύπαιθρο, κάτι το οποίο δεν υπάρχει στον αντίστοιχο βαθμό στην Ελλάδα, αν και διαθέτει μεγάλο αξιοποιήσιμο κεφάλαιο προς αξιοποίηση (λαϊκός και πολιτιστικός πλούτος, γεωφυσικά στοιχεία, κ.τ.λ.) και με τις κατάλληλες προσαρμογές στα δεδομένα του Ελληνικού τοπίου, ο Ελληνικός Αγροτουρισμός μπορεί να βρεθεί σε ανταγωνιστική θέση συμβάλλοντας έτσι στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και της πολιτιστικής

κληρονομιάς, ενώ παράλληλα ενισχύει το εισόδημα των κατοίκων στις περιοχές-προορισμούς.

Πηγή:<http://www.agronews.gr/diatrofi-agrotourismos/agroktimata-kai-xenones/arthro/132669/agrotourismos-me-tzakouzi-se-stelnei-peripato-/>

Παρόλο που ο τουρισμός στην ύπαιθρο έχει διαδοθεί μόνο τις τελευταίες δεκαετίες, οι πλούσιοι φυσικοί πόροι που διαθέτουν οι αγροτικές περιοχές έχουν αναδείξει τον αγροτουρισμό ως μέσο για την αναζωογόνηση των μέχρι πρότινος απομονωμένων περιοχών, γεγονός που έχει προσελκύσει το ενδιαφέρον πολλών κυβερνήσεων που θέλουν να επιτύχουν μια καλύτερη κατανομή της ανάπτυξης σε περιφερειακό επίπεδο. (Ανδριώτης Κ. 2007 σελ.96)

Οι μορφές του αγροτουρισμού:

Οι κυρίαρχες μορφές αγροτουρισμού είναι οι διακοπές σε αγροκτήματα και οι διακοπές σε αγροτικά καταλύματα που βρίσκονται μέσα στον αγροτικό οικισμό.

Η Ελλάδα με τη μεγάλη οικιστική της διασπορά, με την πολυνησιακή της συγκρότηση, με την αποκεντρωμένη μνημειακή της τοπογραφία, με το εναλλασσόμενο τοπίο, με τις μορφολογικές της αντιθέσεις και με τις διαφοροποιημένες κλιματολογικές της συνθήκες, συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις για ανάπτυξη μιας πλατιάς κλίμακας μορφών αγροτουρισμού.

Οι μορφές αυτές μπορούν να καταταχθούν σε δυο κατηγορίες :

- ο αμιγής αγροτουρισμός, όπου οι φιλοξενούμενοι πέρα από τον κύριο προορισμό τους (διακοπές – ανάπαυση), ασχολούνται είτε με αγροτικές εργασίες κατά κανόνα στο αγρόκτημα (περιποίηση ζώων, άρμεγμα, τυροκομία, θερισμός, τρυγητός, λιομάζεμα, σπυροκηπευτική, μελισσοκομία, κτλ.), είτε και πολλές φορές παράλληλα, με ψυχαγωγικές δραστηριότητες, από αυτές που τους προσφέρει το περιβάλλον της αγροτικής περιοχής (κολύμπι, ψάρεμα, πεζοπορία, ορειβασία, κινήγι, ιππασία, κτλ.).

- ο σύνθετος αγροτουρισμός, όπου οι τουρίστες, πέρα από τις παραπάνω δραστηριότητες, που μπορούν να αναπτύξουν μάλλον περιθωριακά, ικανοποιούν κύρια, κάποιες προσωπικές ανάγκες τους, που εξειδικεύουν τον αγροτουρισμό της περιοχής, όπως για παράδειγμα τουρισμός υγείας, αθλητισμού, φυσιολατρίας, θρησκείας, πολιτισμού.

Κύριες μορφές αμιγή αγροτουρισμού στην Ελλάδα:

Πηγή: <http://www.agroktima.com>

- Αγροτουρισμός σε χωριά ιδιαίτερου φυσικού κάλους (ορεινά και μη) που προσελκύουν τους επισκέπτες, αξιοποιώντας την ομορφιά της τοποθεσίας τους.
- Αγροτουρισμός σε νησιωτικές ή παραλιακές περιοχές οι οποίες αξιοποιούν κυρίως τους θερινούς μήνες τον ήλιο και τη θάλασσα.
- Αγροτουρισμός σε παραδοσιακούς οικισμούς οι οποίοι έχουν να αναδείξουν μια ξεχωριστή αρχιτεκτονική που προσελκύει τον κάτοικο των τσιμεντένιων αστικών κέντρων.
- Αγροτουρισμός κοντά σε προστατευόμενες περιοχές, όπως εθνικούς δρυμούς και υδροβιότοπους οι οποίες εκτός από φυσικό κάλλος, αναλαμβάνουν να εμπλουτίσουν τις γνώσεις των επισκεπτών σε θέματα οικολογίας.
- Αγροτουρισμός σε καταλύματα συνεταιριστικής μορφής, όπου τα μέλη των συνεταιρισμών, κυρίως γυναίκες προσφέρουν προϊόντα δικής τους ή τοπικής παραγωγής και αυθεντική φιλοξενία.

Κύριες μορφές σύνθετου αγροτουρισμού στην Ελλάδα:

Πηγή: <https://www.google.gr/imgres?imgurl=http://www.bostanistas.gr/resources/2013-06/rafting-5>

- Αγροτουρισμός σε περιοχές με ιαματικές πηγές, γνωστές ως λουτροπόλεις, όπου σε ειδικά υδροθεραπευτήρια οι τουρίστες υπόκεινται σε κάποιες θεραπευτικές αγωγές, σε ένα συνδυασμό αποτοξίνωσης και σωματικής χαλάρωσης.
- Αγροτουρισμός σε ορεινά χωριά στην περιοχή των οποίων λειτουργεί οργανωμένο χιονοδρομικό κέντρο, που αποτελεί το στοιχείο έλξης των τουριστών.
- Αγροτουρισμός σε αγροτικές περιοχές με αθλητικές εγκαταστάσεις, όπου προσφέρονται όλες οι δυνατότητες για ανάπαυση και άθληση.
- Αγροτουρισμός σε κατασκηνωτικούς χώρους (camping), που βρίσκονται στον περίγυρο αγροτικών οικισμών με τους οποίους συνδέονται οικονομικά κοινωνικά και πολιτισμικά.
- Αγροτουρισμός για παιδιά μικρής ηλικίας, που πραγματοποιείται σε παιδικές κατασκηνώσεις με αθλητικές εγκαταστάσεις, πλήρη φιλοξενία και προσφορά μορφωτικού, ψυχαγωγικού προγράμματος.
- Αγροτουρισμός σε κέντρα διερχομένων τουριστών που βρίσκονται σε ειδικούς κόμβους και δέχονται περαστικούς για να τους προσφέρουν φιλοξενία

- Αγροτουρισμός σε αγροτικές περιοχές όπου υπάρχουν πολιτιστικά ενδιαφέροντα. Οι διακοπές στις περιοχές αυτές συνδέονται με πνευματικές ενασχολήσεις.

Όλες οι παραπάνω μορφές αγροτουρισμού στην Ελλάδα εντοπίζονται σε αγροτικές περιοχές, οι τύποι των καταλυμάτων είναι κυρίως δωμάτια εντός της οικίας της αγροτικής οικογένειας ή καταλύματα που αποτελούν προέκταση της κατοικίας, είτε τέλος ανεξάρτητα της οικίας δωμάτια, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η ανεξαρτησία της ιδιωτικής ζωής των κατοίκων και των επισκεπτών.

Πηγή: <http://www.athinorama.gr/travel/travelideas/articles.aspx?artid=2505649>

Στόχοι του αγροτουρισμού:

Ο αγροτουρισμός στοχεύει σε δύο παράλληλους στόχους:

Δίνει τη δυνατότητα στον τουρίστα να περάσει ευχάριστες διακοπές μέσα στη φύση, έξω από το πλαίσιο του ανεπτυγμένου τουρισμού, μέσα σε ένα εύξeno κλίμα που δημιουργεί η φύση και οι άνθρωποί της. Επιπλέον να ενισχύσει τον επαγγελματία του αγροτικού εισοδήματος με την εκμετάλλευση καταλυμάτων και την τροφοδοσία των επισκεπτών, των καταλυμάτων, με προϊόντα της ντόπιας αγροτικής παραγωγής και της τοπικής λαϊκής τέχνης.

Πηγή: <https://agrotourismos.wordpress.com/category/%CE%BC%CE%BF%CF%81%CF%86%CE%B5%CF%82%CE%B1%CE%B3%CF%81%CE%BF%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%BF%CF%85/>

Κάτω από αυτήν την οπτική γωνία ο αγροτουρισμός αποτελεί μια πραγματικά σημαντική μορφή τουριστικής ανάπτυξης που στοχεύει:

- Στην άνοδο του οικονομικού επιπέδου των περιοχών αυτών και στη συμπλήρωση του εισοδήματος των κατοίκων καθώς και στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας του αγροτικού πληθυσμού.
- Γνωριμία με τη φύση και ψυχολογική ικανοποίηση και ανάταση του τουρίστα από την επαφή του με αυτή.

Αγροτουρισμός και Περιφέρεια

Πηγή: <https://agrotourismos.wordpress.com>

Στον αγροτουρισμό ο τουρίστας είναι επισκέπτης, φίλος, θαυμαστής του τόπου, είναι ένας << φιλοξενούμενος >>, ένας ταξιδιώτης που αναζητά τα μυστικά του τόπου, την αυθεντικότητα και την ομορφιά του, εστιάζοντας στην ήσυχη ζωή και την φυσική κληρονομιά και όλα όσα μοναδικά και ξεχωριστά έχει να προσφέρει ο κάθε τόπος. (www.visit-achaia.gr)

Με αυτόν τον τρόπο, η ανάπτυξη του αγροτουρισμού:

- Συγκρατεί τον αγροτικό πληθυσμό στην ύπαιθρο.
- Αναβιώνει δραστηριότητες όπως την χειροτεχνία, την οικοτεχνία και την παραγωγή τοπικών παραδοσιακών προϊόντων κ.λπ.
- Αναδεικνύει τον φυσικό και πολιτιστικό πλούτο των περιοχών.
- Προωθεί τα τοπικά παραδοσιακά προϊόντα.
- Ενεργοποιεί τον ντόπιο πληθυσμό και την τοπική αυτοδιοίκηση προς την κατεύθυνση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Στον αγροτουρισμό ο επισκέπτης μπορεί να έρθει σε επαφή με την φύση, την καλλιέργεια της γης, την περισυλλογή του καρπού, να επισκεφθεί τα λαογραφικά μουσεία και να μάθει τα μυστικά του αργαλειού και του κεντήματος. Επιπλέον του δίνεται η ευκαιρία να παρατηρήσει τα ζώα και τα πουλιά, να δοκιμάσει το τοπικό κρασί, να συμμετάσχει στην παραγωγή του και να καταλάβει την σωστή ώρα του τρύγου. (www.visit-achaia.gr)

Επιπρόσθετες δραστηριότητες στις οποίες μπορούν να επιδοθούν οι αγροτουρίστες σχετίζονται με την παράδοση και την ιστορία. Ο εναλλακτικός τουρίστας συχνά συμμετέχει σε διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις και επιθυμεί να ξεναγηθεί στα αξιοθέατα και στα θρησκευτικά και ιστορικά μνημεία του τόπου που επισκέπτεται.

Ιδιαίτερη θέση κατέχει η δυνατότητα επίσκεψης και ξενάγησης σε παλιά μοναστήρια και εκκλησίες, γεφύρια, οινοποιεία, τυροκομεία, εργαστήρια χειροτεχνίας και οικοτεχνίας, φάρμες με ζώα και η συμμετοχή σε μαθήματα τοπικής μαγειρικής, πανηγύρια και χορούς. (Ανδριώτης, Κ. 2007, σελ.115-116)

Ο αγροτουρίστας δεν αναζητά τις παθητικές διακοπές. Η παραμονή στην ύπαιθρο μπορεί να εμπλουτισθεί με ποικίλες δραστηριότητες, με τα λεγόμενα «σπορ κοντά στη φύση» ή «σπορ περιπέτειας». Ένα ορμητικό ποτάμι μπορεί να είναι μια θαυμάσια ευκαιρία για την διοργάνωση αθλημάτων όπως το ράφτινγκ ή τα κανό. Τα περπατικά μονοπάτια που διασχίζουν περιοχές της χώρας, όπως το Ε4 ή Ε9 αφορμή για την διοργάνωση ομάδων πεζοπορίας. Το Trekking, η ορειβασία, το ποδήλατο ή η κατάβαση βουνού, η τοξοβολία, η ιππασία όλες οι μορφές δραστηριοτήτων, που συνδυάζουν τον τουρισμό περιπέτειας με την ενεργή συμμετοχή και δράση στη φύση, μπορούν να συμβάλλουν στον εμπλουτισμό του αγροτουριστικού «πακέτου». (agrotourism.wordpress.com)

Ο Αγροτικός Τουρισμός στην Ευρώπη

Πηγή: <http://mag.sigmalive.com/article/1108/ta-10-pio-ftina-meri-gia-oikogeneiakas-diakopes-stin-eyropi-eikones>

Παρ' όλο που στην Ελλάδα ο αγροτουρισμός έχει κάνει την εμφάνιση του μόνο τις τελευταίες δεκαετίες, στην κεντρική Ευρώπη ο τουρισμός στην ύπαιθρο δεν αποτελεί φαινόμενο του αιώνα μα, αλλά βρίσκεται στο προσκήνιο για πολλές δεκαετίες ενώ είναι ξεκάθαρο ότι η ενασχόληση των γεωργών της Ευρώπης με τον τουρισμό παρουσιάζει διακυμάνσεις από κράτος σε κράτος. Παρακάτω δίνονται ενδεικτικά κάποια στοιχεία σχετικά

με την ενασχόληση των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αγροτουρισμό:

- Γερμανία: Στην Γερμανία πριν από 150 χρόνια οι διακοπές στην εξοχή και σε κοντινή απόσταση από τα αστικά κέντρα ήταν σύνηθες φαινόμενο. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στη διεθνή βιβλιογραφία με την εγκαθίδρυση των πληρωμένων διακοπών το 1883 στους δημόσιους υπαλλήλους και το 1914 στην υπαλληλική τάξη, ο τουρισμός στην ύπαιθρο έγινε μέρος της ζωής της μεσοαστικής τάξης της Γερμανίας. Όμως μόνο

τις τελευταίες δεκαετίες παρουσιάστηκε αύξηση της αγροτουριστικής δραστηριότητας, κυρίως μέσω της προσπάθειας αναβίωσης αγροτικών οικισμών και μετατροπής τους σε τουριστικά χωριά.

- Αυστρία: Θεωρείται ως η πρωτοπόρος χώρα στην Ευρώπη σε σχέση με τον αγροτικό τουρισμό. Στην Αυστρία οι μετακινήσεις στην ύπαιθρο αυξήθηκαν σε σημαντικό βαθμό μετά το δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν ένας μεγάλος αριθμός του πληθυσμού των βομβαρδισμένων πόλεων αναζητούσε κατάλυμα στην εξοχή. Στην Αυστρία περίπου το 20-25% των κρεβατιών (που συνολικά ξεπερνούν τα 220.000) προσφέρονται σε φάρμες.

- Μεγάλη Βρετανία: Στην Αγγλία πάνω από το 23% των γαιοκτημόνων συμμετέχουν σε τουριστικές δραστηριότητες. Ο αγροτουρισμός ξεκίνησε στις απομονωμένες περιοχές της Ουαλίας και της Σκωτίας με τη μορφή του 'Bed and Breakfast'. Αργότερα ο αγροτουρισμός παρουσίασε και άλλες μορφές όπως διαμονή σε ενοικιαζόμενα δωμάτια και διαμερίσματα, κατασκηνώσεις και τροχόσπιτα (caravans).

- Γαλλία: Ο αγροτουρισμός στη Γαλλία παρουσίασε εντυπωσιακή ανάπτυξη μετά από την ίδρυση της οργάνωσης <<Agriculture et Tourisme>>, το 1952, που πρόσφερε σεμινάρια και πληροφορίες σε όσους αγρότες ήθελαν να ασχοληθούν με τον αγροτουρισμό.

- Ολλανδία: Ο αγροτουρισμός έκανε κυρίως την εμφάνισή του με τη μορφή των εκδρομών σε παραδοσιακά χωριά και σε εκμεταλλεύσεις παραγωγής παραδοσιακών προϊόντων, κυρίως τυροκομιών και ξύλινων παπουτσιών, όπου ο επισκέπτης μπορεί να αγοράσει.

- Ιταλία: Η κρατική βούληση έχει συντελέσει ώστε ο αγροτουρισμός να αποτελεί μια από τις πιο αναπτυσσόμενες μορφές τουρισμού. Για παράδειγμα, στην Τοσκάνη σε μια προσπάθεια ανάπτυξης του κλάδου τα εισοδήματα από τον αγροτουρισμό φορολογούνται στο ήμισυ με την προϋπόθεση ότι θα επενδύονται σε αγροτουριστικού τύπου επενδύσεις και ότι τα εισοδήματα από τον τουρισμό δε θα ξεπερνούν το 50% επί του συνόλου.

- Δανία: Στη Δανία περίπου το 10% των γεωργικών εκμεταλλεύσεων ασχολούνται με κάποιο τρόπο με τον τουρισμό.

- Σουηδία: Οι γεωργοί έχουν δημιουργήσει την ένωση 'διαμονή σε Φάρμες' (Living in Farms) για να προωθήσουν τον αγροτουρισμό. Για να μπορέσει κάποιος να γίνει μέλος πρέπει να έχει στην ιδιοκτησία του μία εν ενεργεία φάρμα και να συμμετέχει ο ίδιος και η οικογένεια του στην εξυπηρέτηση των επισκεπτών.

- Πολωνία: Ο τουρισμός στις αγροτικές περιοχές έχει ξεκινήσει από τον 19 ου αιώνα. Όμως, αναπτύχθηκε σε σημαντικό βαθμό μόνο στα τέλη του 20αιώνα εξαιτίας της απελευθέρωσης της αγοράς και τις διάφορες διαρρυθμίσεις που πήραν μέρος στον αγροτικό κλάδο της χώρας. Υπολογίζεται ότι το 2002 στην Πολωνία υπήρχαν συνολικά πάνω από 13000 καταλύματα σε αγροτικές περιοχές που ο αριθμός των κρεβατιών τους ξεπερνούσε τα 137.000 και στις οποίες καταγράφηκαν περίπου 960.000 διανυκτερεύσεις (6,7% από τις συνολικές διανυκτερεύσεις που πραγματοποιήθηκαν σε αυτό το κράτος). (Ανδριώτης, Κ. 2007, σελ.122-124)

Πηγή: <http://hotelmag.gr/category/opinion/>

Αγροτουρισμός στην Ελλάδα

Πηγή: <https://agrotourismos.wordpress.com>

Τις δυο τελευταίες δεκαετίες στην Ελλάδα έγιναν σημαντικές προσπάθειες για την ανάπτυξη του αγροτουρισμού, ως μοχλό για την τοπική ανάπτυξη. Από αυτό μπορεί να συμπεράνει κανείς ότι ο αγροτουρισμός στην Ελλάδα δεν έχει παράδοση συγκρινόμενη με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (e-keimena.gr).

Αυτό συμβαίνει διότι μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1980 η ανάπτυξη του τουρισμού στην Ελλάδα στηρίχτηκε στο πρότυπο του μαζικού τουρισμού. Ωστόσο, το πρότυπο αυτό σύντομα άρχισε να αμφισβητείται έντονα αφενός γιατί δημιούργησε αρνητικές επιπτώσεις στους τόπους υποδοχής (κοινωνικές, περιβαλλοντικές, κ.α.) και αφετέρου διότι δεν ικανοποιούσε πλέον τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα του σύγχρονου ανθρώπου. Ως εκ τούτου, δρομολογήθηκαν προσπάθειες για την εφαρμογή νέων προτύπων τουριστικής ανάπτυξης, τα οποία, σε αντίθεση με τον μαζικό τουρισμό, θα ανταποκρίνονταν στις σύγχρονες ανάγκες των τουριστών, στις κοινωνικές απαιτήσεις για υψηλή ποιότητα, καθαρό περιβάλλον, σεβασμό στις τοπικές ιδιαιτερότητες, αποκέντρωση και συμμετοχή των κατοίκων στις αναπτυξιακές διαδικασίες.

Έτσι στα μέσα της δεκαετίας του '80 αρχίζει να αναπτύσσεται στην Ελλάδα, ως εναλλακτική μορφή τουρισμού, ο αγροτικός τουρισμός. Η προσπάθεια αυτή βασίστηκε κυρίως στην ερμηνεία και αξιοποίηση προγραμμάτων, εθνικών και κοινοτικών, και όχι σε μια οργανωμένη αναπτυξιακή πολιτική. Αυτή η αντιμετώπιση είχε ως συνέπεια την ανεπαρκή προετοιμασία των εμπλεκόμενων φορέων ως προς την απαραίτητη υποδομή, εκπαίδευση και πληροφόρηση (www.grsr.gr / <http://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/ekke>). Παρόλα αυτά όμως, το 1983, μετά από την πρωτοβουλία του Συμβουλίου Ισότητας των δύο φύλλων και κατόπιν συνεργασίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, δημιουργείται στην Ελλάδα το δίκτυο Γυναικείων Αγροτουριστικών Συνεταιρισμών που σύμφωνα με την έκθεση του εμπειρογνώμονα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Henri Grolleau, αποτελεί το πιο επιτυχημένο πρόγραμμα δομημένου αγροτουρισμού (e-keimena.gr).

Τέλος θα ήταν άξιο να ειπωθεί ότι η δημιουργία των Γυναικείων Αγροτουριστικών Συνεταιρισμών πέρα του ότι αποτέλεσε πρωτοτυπία για τα ευρωπαϊκά δεδομένα, συνεχίζουν έως σήμερα την λειτουργία τους με αυξημένη επιτυχία έχοντας ανοίξει το δρόμο σε πολλούς νέους Γυναικείους Αγροτουριστικούς Συνεταιρισμούς σε πολλά μέρη της Ελλάδας (e-keimena.gr).

Προφίλ Αγροτουριστών

Πηγή: <http://www.yraithros.gr>

Οι αγροτουρίστες αναζητούν ξεκούραση, χαλάρωση σε ένα ήρεμο περιβάλλον, σε μια προσπάθεια να αποκοπούν προσωρινά από την αστική τους καθημερινότητα.

Επιζητούν την επαφή με την φύση, προκειμένου να γνωρίσουν τόσο την αγροτική ζωή όσο και τους αγρότες, τους ντόπιους που θα τους μιλήσουν σε ένα διαφορετικό και άγνωστο για πολλούς από αυτούς τρόπο ζωής. Θέλουν να απολαύσουν την αυθεντικότητα της επαρχιακής ζωής, την ανεπιτήδευτη φιλοξενία, την καθαρότητα του τοπίου και την καθαριότητα του περιβάλλοντος, τα παραδοσιακά, σπιτικά εδέσματα, να γίνουν κοινωνοί σε μια ζωή που έχει να τους πει πολλά για το παρελθόν τους.

Οι τουρίστες αυτοί θεωρούνται πολυταξιδεμένοι και έμπειροι. Είναι άτομα που έχουν ήδη γευτεί τους τουριστικούς προορισμούς με τη μορφή του μαζικού τουρισμού και κορεσμένοι από το συγκεκριμένο πρότυπο, αναζητούν στον προορισμό μια νέα διάσταση, εντρυφώντας στην πολιτιστική και φυσιολατρική του υπόσταση αλλά και στη δυνατότητα για ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία.

Πηγή: <https://kalathaki.files.wordpress.com>

Οι αγροτουρίστες ανήκουν σε ένα ευρύ ηλικιακό φάσμα. Σε χώρες τη Ευρώπης που ο αγροτουρισμός έχει παράδοση δεκαετιών, αποτελεί ένα τρόπο ζωής ο οποίος απευθύνεται σε όλη την οικογένεια και διεκδικεί το ήμισυ των ετήσιων οικογενειακών διακοπών. Τα νεότερα άτομα είναι αυτά που προτιμούν να συνδυάζουν το πακέτο αγροτουρισμού με «σπορ περιπέτειας», ενώ οι μεγαλύτεροι με πιο ήπιες δραστηριότητες όπως με περιηγήσεις πολιτιστικού, θρησκευτικού, λαογραφικού κλπ. περιεχομένου.

Από τα σπουδαιότερα όμως χαρακτηριστικά που διακρίνουν τα άτομα που επιλέγουν τον αγροτουρισμό είναι το υψηλό οικονομικό και μορφωτικό τους επίπεδο. Τα άτομα αυτά θεωρούνται ότι έχουν αυξημένη οικολογική συνείδηση, πολυποίκιλα ενδιαφέροντα, διάθεση για μόρφωση και πολιτιστική προσέγγιση. Δεν παρασύρονται από τον μιμητισμό και τα πρότυπα της καταναλωτικής κοινωνίας, είναι εκλεπτυσμένοι και με υψηλές απαιτήσεις ως προς την ποιότητα και το επίπεδο των υπηρεσιών που τους παρέχονται. Σε όλο τον κόσμο ο αγροτουρίστας θεωρείται ποιοτικός, υψηλών προδιαγραφών και σημαντικής αγοραστικής δύναμης. Ξέρει ακριβώς τι ζητάει και δεν αρκείται σε καταστάσεις που δεν τον ικανοποιούν. (agrotourismos.wordpress.com)

Τουριστικά Καταλύματα

Πηγή: <http://www.athinorama.gr/travel/travelideas/articles.aspx?artid=2505649>

Τα είδη των αγροτουριστικών καταλυμάτων είναι τα εξής:

- Μικρές ξενοδοχειακές μονάδες – ξενώνες.
- Ενοικιαζόμενα δωμάτια στα σπίτια αγροτικών οικογενειών.
- Ανεξάρτητες αγροτικές κατοικίες παραδοσιακής αρχιτεκτονικής (που εναρμονίζονται με το φυσικό περιβάλλον).
- Κάμπινγκ σε αγροκτήματα, τα οποία δεν είναι διαδεδομένα στην Ελλάδα σε αντίθεση με ορισμένες περιοχές της Ευρώπης.

Όπως είναι φανερό, η απαιτούμενη υποδομή του αγροτουρισμού είναι μικρής κλίμακας, συγκρινόμενη με εκείνη του μαζικού τουρισμού. Ο αγροτουρισμός δεν απαιτεί εξελιγμένη τουριστική υποδομή, τουλάχιστον στα πρώτα στάδια της ανάπτυξης του. Παράλληλα η προσφορά των αγροτικών προϊόντων είναι άφθονη, καθώς αυτά είναι κατά κύριο λόγο ελεύθερα αγαθά (αέρας, νερό, φύση).(www.anthropos.gr)

Χρηματοδότηση Αγροτουρισμού

Τα τελευταία χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο για την ανάπτυξη της υπαίθρου. Αυτός ο ρόλος φαίνεται από τις ενισχύσεις που παρέχονται στον αγροτικό χώρο για την αύξηση του γεωργικού εισοδήματος και έχουν την παρακάτω μορφή:

Άμεσες ενισχύσεις που παρέχονται σε χρήμα, π.χ. στρεμματική ενίσχυση.

Έμμεσες ενισχύσεις που είναι μια σειρά από επιδοτούμενα επενδυτικά έργα που στόχο έχουν τη δημιουργία πρόσθετου εισοδήματος. Στα πλαίσια των έμμεσων ενισχύσεων επιδοτούνται και συμπληρωματικές δραστηριότητες με κυριότερη από αυτές τον αγροτουρισμό.

Τα σημαντικότερα μέτρα που από το παρελθόν μέχρι και σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει λάβει για την ανάπτυξη του αγροτουρισμού συμπεριλαμβάνουν:

1) Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα (Μ.Ο.Π.): Τα Μ.Ο.Π. (1986-1992) αποτέλεσαν μία από τις πρώτες προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την στήριξη της απασχόλησης και των εισοδημάτων.

2) Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα (Π.Ε.Π.): Τα Π.Ε.Π. είναι προγράμματα που σκοπό έχουν να βοηθήσουν την αγροτική ανάπτυξη των ορεινών και υπανάπτυκτων περιοχών και περιλαμβάνουν ενέργειες αγροτουρισμού, αγροβιοτεχνίας και παράλληλων δράσεων. Στην Ελλάδα υπάρχουν συνολικά 13 Π.Ε.Π., ένα για κάθε περιφέρεια της χώρας.

3) Κοινοτική Πρωτοβουλία LEADER: Τα LEADER είναι από τα σημαντικότερα μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που στοχεύουν σε μια ολοκληρωμένη και υψηλής ποιότητας αειφόρο ανάπτυξη της υπαίθρου μέσω πιλοτικών εφαρμογών και στην ενίσχυση της προσπάθειας για άρση απομόνωσης των περιοχών σε όλα τα επίπεδα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Τα LEADER ξεκίνησαν με το LEADER I την περίοδο (1991-1993) και λόγω της μεγάλης τους επιτυχίας ακολούθησαν δύο επιπρόσθετα το LEADER II (1994-1999) και το LEADER+ (2000-2006) που είχαν ως στόχο την ενίσχυση και τη συμπλήρωση των προηγούμενων.

4) Κοινοτική Πρωτοβουλία INTERREG (2000-2006): Στόχος της κοινοτικής πρωτοβουλίας INTERREG είναι η προώθηση της διανοσυριακής – διακρατικής – διαπεριφερειακής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (Ανδριώτης, Κ. 2007, σελ. 132-136)

5) Επιχειρησιακά Προγράμματα ΕΣΠΑ (2007-2013): Στόχος των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων ΕΣΠΑ είναι η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας στις ορεινές και απομακρυσμένες περιοχές, καθώς και στο νησιωτικό χώρο. (agrotourism.wordpress.com)

Φορείς και Οργανισμοί στον Αγροτουριστικό Τομέα

Παγκόσμιοι και εθνικοί οργανισμοί έχουν αναλάβει σ' ολόκληρο τον κόσμο το σχεδιασμό της πολιτικής στον αγροτουριστικό τομέα. Βασικός στόχος της πολιτικής αυτής είναι η αύξηση του τουρισμού και η βελτίωση του τουριστικού προϊόντος.

1) Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.) : Ο Ο.Ο.Σ.Α. στον τομέα του τουρισμού δραστηριοποιείται για την αύξηση των θέσεων εργασίας και τη βιώσιμη ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών μέσω του τουρισμού. Η λειτουργία του γίνεται

μέσω επιτροπών από τις χώρες – μέλη οι οποίες συναντώνται και ανταλλάσσουν πληροφορίες μέσω των εκπροσώπων που έχει ορίσει η κάθε μια. Κορυφαία επιτροπή είναι το συμβούλιο που είναι υπεύθυνο για τη λήψη αποφάσεων και αποτελείται από εκπροσώπους των χωρών μελών (ένας εκπρόσωπος για κάθε χώρα - μέλος). Ο Ο.Ο.Σ.Α. συντονίζει τις μεθόδους προώθησης του τουρισμού ώστε να μεγιστοποιήσει τα οφέλη από τον τουρισμό στις οικονομίες των κρατών μελών. Παρακολουθεί τις δομικές αλλαγές και τους άξονες δράσης που επηρεάζουν την ανάπτυξη του Διεθνούς Τουρισμού. Την τελευταία δεκαετία ξεκίνησε μια συστηματική εξέταση του τουρισμού στα κράτη μέλη, με επίκεντρο κυρίως: Τις αλλαγές στις κρατικές τακτικές που αφορούν τον τουρισμό. Τις προοπτικές για τη δημιουργία τουριστικών επιχειρήσεων και τη βελτίωση των επιμορφωτικών και εκπαιδευτικών συστημάτων, για τους ιδιοκτήτες Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων (Μ.Μ.Ε.). Τη συμβολή του τουρισμού στην αύξηση της απασχόλησης. Τη συμβολή του τουρισμού στη βιώσιμη ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών.

2) Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.): Ο Ε.Ο.Τ. συστάθηκε για πρώτη φορά το 1929. Από τότε ο οργανισμός αντικαταστάθηκε πολλές φορές από διάφορα υπουργεία μέχρι που το 1950 επανασυστάθηκε και από τότε με πολλές διαρθρωτικές αλλαγές λειτουργεί ως αυτοτελές Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) κάτω από κρατική εποπτεία. Το 1993 ιδρύθηκε το Υπουργείο Τουρισμού υπό την εποπτεία του οποίου τέθηκε ο Ε.Ο.Τ. Από το 1996 το Υπουργείο Τουρισμού ενσωματώθηκε στο Υπουργείο Ανάπτυξης στο οποίο υπάγεται μέχρι και σήμερα ο Ε.Ο.Τ. Ο Ε.Ο.Τ. είναι οργανισμός ο οποίος επισημαίνει τους στόχους και χαράσσει τις κατευθύνσεις της τουριστικής πολιτικής της χώρας μας. Οι βασικές του επιδιώξεις είναι: Η αναβάθμιση της ζήτησης του ελληνικού τουριστικού προϊόντος. Η διαφοροποίηση του συνολικού ελληνικού τουριστικού προϊόντος με την αξιοποίηση των δυνατοτήτων της χώρας μας, και την ανάπτυξη ειδικών μορφών τουρισμού υπαίθρου για επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου σε δωδεκάμηνη βάση. Η ισομερής κατανομή και η ελεγχόμενη, υπό όρους, ανάπτυξη του τουρισμού στην επικράτεια με βάση το Γενικό Χωροταξικό Τουριστικό Σχεδιασμό. Η προστασία του περιβάλλοντος.

3) Υπουργείο Ανάπτυξης: Το Υπουργείο Ανάπτυξης συστάθηκε το 1996 με τη σύμπτυξη των Υπουργείων Ενέργειας, Έρευνας και Τεχνολογίας, Βιομηχανίας, Εμπορίου και Τουρισμού. Το Υπουργείο Ανάπτυξης έχει σαν βασικό στόχο τη χάραξη της αναπτυξιακής πολιτικής σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο της χώρας και ιδιαίτερα για τους τομείς και τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στις αρμοδιότητες των Υπουργείων από τα οποία προήλθε.

Οι παρεμβάσεις, οι σχετικές με τον τουρισμό, που προωθήθηκαν από το Υπουργείο Ανάπτυξης (και τον Ε.Ο.Τ.) από την ίδρυση του μέχρι και σήμερα, έχουν ως στόχο τη βελτίωση της ποιότητας και τον εμπλουτισμό του ελληνικού τουριστικού προϊόντος, ώστε να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητά του και να μπορέσει να προσελκύσει τουρίστες υψηλής εισοδηματικής στάθμης, οι οποίοι ζητούν διαφοροποιημένο- ειδικό τουριστικό προϊόν. Όλα τα μέτρα, θεσμικά, οργανωτικά και χρηματοδοτικά που εισηγείται το Υπουργείο Ανάπτυξης (με τη βοήθεια του Ε.Ο.Τ.) είναι προσαρμοσμένα στην πολιτική αυτή και εξυπηρετούν έναν ή περισσότερους στόχους. Οι αρμοδιότητες αφορούν: Τις δημόσιες επενδύσεις (μέσω του εθνικού σκέλους και των Π.Ε.Π. του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης – Κ.Π.Σ.). Τις ιδιωτικές επενδύσεις (μέσω του σχετικού αναπτυξιακού νόμου και

των κονδυλίων του Κ.Π.Σ.). Τον τομέα του marketing. Τον τομέα του ανθρώπινου δυναμικού.

4) Υπουργείο Γεωργίας: Το Υπουργείο Γεωργίας είναι ο βασικός εισηγητής προτάσεων για τον αγροτικό τομέα στην εκάστοτε κυβέρνηση. Αυτή καθορίζει τις γενικές αρχές και τις κατευθυντήριες γραμμές της αγροτικής πολιτικής. Το Υπουργείο Γεωργίας είναι επίσης υπεύθυνο για τη μετατροπή των αρχών πολιτικής σε πρακτικά μέτρα και υπεύθυνο για την εφαρμογή της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής στη χώρα μας.

Η Ελλάδα, ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εναρμονίζεται με τις ευρωπαϊκές τάσεις ανάπτυξης και στον αγροτικό τομέα (Κ.Α.Π.). Οι τάσεις αυτές όπως καταγράφηκαν στην "Ατζέντα 2000", σηματοδότησαν όλες τις παραμέτρους της Ευρωπαϊκής Αγροτικής Πολιτικής έως το 2006.

Σύμφωνα λοιπόν με την "Ατζέντα 2000" μέχρι το 2006 έπρεπε να είχαν ολοκληρωθεί οι δομές για:

Την ανάπτυξη της γεωργίας, Την ανασυγκρότηση της ελληνικής υπαίθρου, Τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, Τη διαχείριση των υδάτινων πόρων, Τα περιαστικά και ορεινά δάση, Την αλιεία, Τη βελτίωση της ποιότητας προϊόντων και υπηρεσιών, Τη στροφή προς τα παραδοσιακά προϊόντα και τα προϊόντα βιολογικής καλλιέργειας, Την ανάπτυξη του αγροτουρισμού, Την προστασία του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων και των οικοσυστημάτων της χώρας μας.

Όλες αυτές οι κατευθύνσεις της πολιτικής στον αγροτικό τομέα, στο σύνολό τους, συγκλίνουν στην ισόρροπη ανάπτυξη της ελληνικής υπαίθρου και στην προστασία του περιβάλλοντος. Το Υπουργείο Γεωργίας έχει την ευθύνη εφαρμογής των Ευρωπαϊκών πρωτοβουλιών για την ανάπτυξη του αγροτουρισμού. Οι κυριότεροι στόχοι της πολιτικής στον αγροτουρισμό, όπως έχουν διαμορφωθεί σήμερα, είναι: Η προώθηση της πολυαπασχόλησης στην αγροτική εκμετάλλευση, η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη βελτίωση του οικογενειακού εισοδήματος. Η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του αγροτικού πληθυσμού. Η συγκράτηση του αγροτικού πληθυσμού στην ύπαιθρο και ειδικότερα στις ημιορεινές, ορεινές, νησιώτικες και γενικά μειονεκτικές περιοχές από την άποψη της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Η ανάδειξη, αξιοποίηση και προστασία του φυσικού, αρχιτεκτονικού, πολιτισμικού και παραδοσιακού περιβάλλοντος.

Η διάθεση, η προώθηση και η εμπορία των τοπικών αγροτικών και βιοτεχνικών προϊόντων. Η βελτίωση της ποιότητας των αγροτικών και των βιοτεχνικών προϊόντων, καθώς επίσης και των τουριστικών προϊόντων και υπηρεσιών του τοπικού παραδοσιακού περιβάλλοντος. Η ευαισθητοποίηση και ενεργοποίηση του ενδογενούς δυναμικού με την κατάλληλη πληροφόρηση και ενημέρωση, ώστε το δυναμικό αυτό να ανταποκρίνεται στην υποστήριξη και προώθηση των προγραμμάτων αγροτουρισμού.

Η ενημέρωση- κατάρτιση των εμπλεκόμενων ατόμων σε διάφορες δραστηριότητες του αγροτουρισμού. Η υποστήριξη του έργου των γυναικείων συνεταιρισμών, οι οποίοι επιδιώκουν την εξασφάλιση εισοδήματος και τη βελτίωση της κοινωνικής θέσης των μελών τους, μέσα από την δραστηριοποίηση τους στον τομέα του αγροτουρισμού. Η

ανάπτυξη- εξάπλωση του αγροτουρισμού.(Κων/νος Δ. Αποστολόπουλος, Ελένη Θεοδωροπούλου, Αλίκη Γ. Τσακατούρα, σελ. 179-195).

Στην Ελλάδα υπάρχουν περίπου 3.000-5.000 επιχειρήσεις αγροτουρισμού. Οι πιο δημοφιλείς προορισμοί είναι η Ορεινή Ναυπακτία και η Ορεινή Αρκαδία.

Οι Ελληνικοί Γυναικείοι Αγροτουριστικοί Συνεταιρισμοί

Πηγή: <http://www.thetoc.gr/taksidia/article/afierwma-guardian-gine-gewrgos-gia-mia-mera-stin-kriti>

Πολλές έρευνες, διασκέψεις και προσπάθειες έχουν γίνει με σκοπό να προσδιορισθεί η θέση των γυναικών στο συνεταιριστικό κίνημα και να προωθηθεί συμμετοχή τους στους συνεταιρισμούς. Το 1976 στη Γενική Συνδιάσκεψη της «Διεθνούς Ομοσπονδίας Αγροτών-Παραγωγών» (F.I.P.A.) στην Ουάσινγκτον των Η.Π.Α., διαπιστώθηκε ότι η γυναίκα και ειδικότερα η αγρότισσα μπορεί να αναλάβει μεγάλες υπευθυνότητες στους συνεταιρισμούς και να παίξει αποφασιστικό ρόλο στη ζωή της υπαίθρου.

Μέσα από μία έρευνα που σκοπό της είχε να καταδείξει τους λόγους της μη συμμετοχής της γυναίκας στους συνεταιρισμούς διαπιστώθηκε ότι υπήρχε μία βαθιά ριζωμένη νοοτροπία για την παραδοσιακή θέση της γυναίκας.

Επρόκειτο για νοοτροπία που δρούσε ανασταλτικά στην αποδοχή μιας νέας κατάστασης, η οποία ωθούσε τη γυναίκα έξω από το σπίτι, επιτρέποντας της να συμμετέχει στα κοινά, γεγονός που έκανε ακόμη μεγαλύτερης σημασίας τη διαπίστωση των συνεταιριστικών παραγόντων, ότι η γυναίκα μπορούσε να προσφέρει εξίσου με τον άνδρα και πως έπρεπε να συμμετέχει ενεργά στους συνεταιρισμούς. Οι γυναίκες παρ' όλο που αποτελούσαν το μεγαλύτερο ποσοστό του αγροτικού δυναμικού στις περισσότερες

χώρες και θα μπορούσαν να συμβάλλουν αποφασιστικά στην οικονομική ζωή σε παγκόσμια κλίμακα, συμμετέχοντας στην αγροτική παραγωγή και στα αναπτυξιακά προγράμματα, μέχρι τότε ήταν ακόμα στο περιθώριο.

Τα τελευταία χρόνια όμως διαπιστώνεται μία μεγαλύτερη συμμετοχή των γυναικών σαν μέλη συνεταιρισμών, κυρίως δε στους καταναλωτικούς και στους πιστωτικούς συνεταιρισμούς.

Μία πολύ ενδιαφέρουσα εργασία της “Committee for the Promotion of Aid to Cooperatives” (CO.P.A.C.) σε συνεργασία με την “United Nations Development Fund for women” (UNIFEM) για τη θέση των γυναικών στους συνεταιρισμούς η οποία βασίστηκε σε εκτεταμένη έρευνα γύρω από το θέμα αυτό και σε στοιχεία που δόθηκαν από τον I.L.O., τον F.A.O., τον I.C.A. και τη F.I.P.A. ή I.F.A.P., ανακοινώθηκε στα κύρια σημεία της στην Παγκόσμια διάσκεψη Γυναικών του Ναϊρόμπι τον Ιόνιο του 1985. Η εργασία αυτή ανέφερε ότι οι κύριοι παράγοντες που εμπόδιζαν τη συμμετοχή των γυναικών στους συνεταιρισμούς ήταν:

α) Η έλλειψη χρόνου.

Στις αναπτυσσόμενες χώρες οι γυναίκες συνήθιζαν να απασχολούνται περίπου 16 με 17 ώρες και αυτό γιατί, παράλληλα με τη φροντίδα του σπιτιού και των παιδιών είχαν να ασχοληθούν και με όλες τις άλλες αγροτικές δουλειές . Και στις βιομηχανικά αναπτυσσόμενες χώρες , παρ' όλο που τα πράγματα ήταν σαφέστερα καλύτερα από πλευράς συνθηκών, ο τριπλός ρόλος της γυναίκας (εργαζόμενη, μητέρα, νοικοκυρά) δεν άφηνε περιθώρια χρόνου για παραγωγικότερη εργασία.

β) Η ύπαρξη νομικών εμποδίων.

Πολλές χώρες είχαν και συνεχίζουν μέχρι σήμερα να έχουν νόμους οι οποίοι δημιουργούν ανισότητες σε βάρος των γυναικών σε πολλά επίπεδα, όπως στο μισθολογικό, στο ιδιοκτησιακό και στα προσωπικά τους δικαιώματα. Για παράδειγμα η συνεταιριστική νομοθεσία σε διάφορες χώρες προϋποθέτει την ύπαρξη ίδιας περιουσίας για τη συμμετοχή ως μέλος σε συνεταιρισμούς πράγμα που δυσκολεύει τη γυναίκα η οποία συχνά δεν έχει δική της περιουσία.

γ) Η ύπαρξη παραδοσιακών εμποδίων.

Οι παραδοσιακοί ρόλοι, τα ήθη και τα έθιμα και οι θρησκευτικές πεποιθήσεις, καθόριζαν και συνεχίζουν να καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό και την κοινωνική συμπεριφορά, σε ότι αφορά το ρόλο της γυναίκας.

δ) Η έλλειψη εκπαίδευσης.

Στις αναπτυσσόμενες χώρες υπάρχει σημαντική διαφορά στο πολιτισμικό επίπεδο μεταξύ ανδρών και γυναικών. Οι γυναίκες έχουν την δυνατότητα να ενημερωθούν γύρω από τα θέματα υγιεινής, διατροφής, φροντίδας των παιδιών, ελέγχου των γεννήσεων, κλπ. σπανίως όμως παρακολουθούν τα καινούρια εκπαιδευτικά προγράμματα για τη σύγχρονη

τεχνολογία, την οργάνωση και διοίκηση των συνεταιρισμών, τις καινούριες μεθόδους και τεχνικές, κλπ.

Χωρίς αμφιβολία, το συνεταιριστικό κίνημα, απαιτεί από κοινού προσπάθεια και εργασία τόσο των γυναικών, όσο και των ανδρών. Σε πολλές χώρες όμως άρχισε να εμφανίζεται σαν προτιμότερη η επιλογή δημιουργίας γυναικείων συνεταιριστικών οργανώσεων, η οποία προσφέρει τη δυνατότητα στις γυναίκες για άμεσα οικονομικά οφέλη, για απόκτηση εμπειριών και για απόδειξη των ικανοτήτων τους.

Οι Γυναικείοι Αγροτουριστικοί Συνεταιρισμοί

Οι Ελληνίδες αγρότισσες, οι οποίες στα τέλη του 80 αποτελούσαν το 50% του αγροτικού πληθυσμού και το 37,8% στο σύνολο των εργαζομένων γυναικών εξακολουθούσαν να αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα στη ζωή τους και στην εργασία τους. Τα κύρια προβλήματα, που αντιμετώπιζαν ακόμα και τη δεκαετία του 80 οι ελληνίδες αγρότισσες, σχετίζονταν με:

- την έλλειψη προσωπικού εισοδήματος ενώ συμμετείχε πλήρως στη γεωργική παραγωγή και εξίσου με τον άνδρα,
- τις διακρίσεις στον καταμερισμό εργασίας,
- την ανισότητα στην ευθύνη και στη διαχείριση της αγροτικής εκμετάλλευσης,
- τις θεσμικές διακρίσεις,
- τη μη συμμετοχή της αγρότισσας στην πολιτική ζωή, στους συνεταιρισμούς και στα συνδικαλιστικά όργανα.

Επιπλέον, η Ελληνίδα αγρότισσα, στερούταν στοιχειωδών διευκολύνσεων, οι οποίες θα της δημιουργούσαν προϋποθέσεις να ανεβάσει το πνευματικό της επίπεδο καθώς και το επίπεδο της επαγγελματικής της εξέλιξης. Καταπονούσε τον εαυτό της διαθέτοντας ατελείωτες ώρες, που υπερέβαιναν κατά πολύ τον μέσο όρο εργασίας, στην αγροτική παραγωγή, στο νοικοκυριό και στην ανατροφή των παιδιών, χωρίς να υπάρχει κάποιο αντίκρισμα για την προσφορά της αυτή.

Το αποτέλεσμα αυτής της υποβάθμισης της αγρότισσας σ' όλους τους τομείς της σύγχρονης κοινωνικής ζωής ήταν η έλλειψη ενδιαφέροντος για τη σωστή ενασχόληση τους με την αγροτική οικονομία και την εκπαίδευση στις σύγχρονες τεχνολογίες καθώς και η διαιώνιση ενός παραδοσιακού τύπου γυναίκας και επαγγελματία, που πιεζόταν από τις υπάρχουσες κοινωνικές προκαταλήψεις.

Παρ' όλα όμως τα προαναφερόμενα μειονεκτήματα τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει αρκετά βήματα αναβάθμισης του ρόλου της αγρότισσας και εξίσωσης της με τον άνδρα, από την Πολιτεία. Τα πλέον σημαντικά μπορούν να συνοψιστούν:

στο Ν. 1287/82 με τον οποίο δόθηκε πλήρης και αυτοτελής σύνταξη, στις παροχές μητρότητας από 1/5/1985 καθιερώθηκε το επίδομα κυοφορίας και λοχείας, το βοήθημα

τοκετού, στη σύνταξη αναπηρίας, στην παροχή ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, στις προωθούμενες διευκολύνσεις με τη δημιουργία κρατικών παιδικών σταθμών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, που η απασχόληση στις αγροτικές εργασίες είναι υψηλή κλπ.

Μία σημαντικότερη προσπάθεια στα πλαίσια της ένταξης και της συμμετοχής της γυναίκας στους συνεταιρισμούς έγινε με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του Ν. 1541/1985. Με το νόμο αυτό δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις στις γυναίκες, οι οποίες είναι ενήλικες και απασχολούνται αυτοπροσώπως επαγγελματικά και αποκλειστικά σε οποιονδήποτε κλάδο της αγροτικής οικονομίας να συμμετάσχουν ως τακτικά μέλη στους αγροτικούς συνεταιρισμούς.

Η δε Γενική Γραμματεία Ισότητας των δύο Φύλων, στα πλαίσια ανάπτυξης του γυναικείου συνεταιριστικού κινήματος και για να δώσει τη δυνατότητα συμμετοχής των γυναικών σε συνεταιρισμούς, δημιούργησε ειδικά προγράμματα, τα οποία ενθαρρύνουν τη δημιουργία Αγροτουριστικών Συνεταιρισμών. Κύριοι παράγοντες που συντέλεσαν στη ενθάρρυνση της δημιουργίας των Αγροτουριστικών Συνεταιρισμών, είναι: Η προοπτική οικονομικής αυτοτέλειας της αγρότισσας, Η ένταξη της αγρότισσας στη σύγχρονη παραγωγική διαδικασία, Η δυνατότητα να εισπράττει με τη συμμετοχή της στο συνεταιρισμό, απευθείας ή ίδια την αμοιβή της και ανάλογα με την εισφορά της και τη συνεταιριστική της μερίδα, Η δυνατότητα πολιτικοποίησης και συμμετοχής της σε δημοκρατικές διαδικασίες, Η ενίσχυση με τον τρόπο αυτό του αγροτικού συνεταιριστικού κινήματος, Η αναγκαιότητα ανάπτυξης νέων μορφών τουρισμού, όπως αυτή του αγροτουρισμού, ο οποίος βρίσκει γόνιμο έδαφος ανάπτυξης στη χώρα μας, Η ανάπτυξη της κοινωνικότητας των γυναικών με τη διερεύνηση των στενών τοπικών σχέσεων.

Συνοψίζοντας, μπορούμε να πούμε τα ακόλουθα αναφορικά με τη συμβολή του αγροτουριστικού συνεταιρισμού: Βοηθά σημαντικά στην ανάπτυξη του ρόλου της γυναίκας αγρότισσας, στην ένταξη της στην αγροτική παραγωγή με τρόπο αβίαστο, σε ένα οικείο περιβάλλον προσαρμοσμένο στις γυναικείες ιδιαιτερότητες, Συμβάλλει στην ανάπτυξη της γυναικείας δραστηριότητας στην περιφέρεια, όπου υπάρχουν και τα σοβαρότερα γυναικεία προβλήματα, Επιδρά στην ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών και οικολογικών επιβαρύνσεων με παράλληλη ουσιαστική γνωριμία με τη φύση και την απομακρυσμένη πολιτιστική κληρονομιά για τον επισκέπτη,

Ενισχύει σημαντικά την απόκτηση εισοδήματος ή τη συμπλήρωσή του για την Ελληνίδα αγρότισσα, που πέρα από το όφελος της ίδιας, συμβάλλει και την οικονομική και τουριστική ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών της χώρας μας. Πριν κλείσουμε δεν πρέπει να παραλείψουμε να πούμε, ότι οι υπάρχοντες αγροτουριστικοί συνεταιρισμοί, συμμετέχουν στα ετήσια προγράμματα Κοινωνικού Τουρισμού που καταρτίζει ο Ε.Ο.Τ. (Δροσοπούλου, Σ. 1989 σελ: 137-144)

Τρόποι Ανάπτυξης του Αγροτουρισμού

Πηγή: <https://www.google.gr/imgres?imgurl=http://basilakakis.files.wordpress.com>

Η ανάπτυξη του αγροτουρισμού στην Ελλάδα ευνοείται από τις συνθήκες που φαίνεται ότι επικρατούν στις μέρες μας:

- 1) Το αγροτικό εισόδημα είναι στάσιμο ή συρρικνώνεται .
- 2) Ο τουρισμός έχει αναδειχτεί στην πιο ισχυρή βιομηχανία του πλανήτη.
- 3) Ο τουρισμός υπαίθρου τείνει να γίνει η κύρια παροχή εναλλακτικών λύσεων απέναντι στο φαινόμενο του μαζικού τουρισμού.
- 4) Είναι σαφής η επιθυμία των ομάδων που προτιμούν τον αγροτουρισμό να μη θεωρούνται τουρίστες αλλά συλλέκτες εμπειριών και βελτίωσης της ποιότητας ζωής τους.

Η φιλοξενία των επισκεπτών σε ένα αγροτουριστικό κατάλυμα απαιτεί ποιοτικές προδιαγραφές, οι οποίες πρέπει να διακρίνονται από τη λειτουργικότητα, την πολυτέλεια , να εμπεριέχουν εναλλακτικούς και νεωτεριστικούς τρόπους αναψυχής και διασκέδασης των επισκεπτών.

Για να αναπτυχθεί ο αγροτουρισμός στην Ελλάδα βασική προϋπόθεση είναι να απεμπλακούν οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες από την παγιωμένη έως τώρα άποψη πως ο αγροτουρισμός είναι ένας τρόπος για να μπορέσουν να μπουν σε επιδοτούμενα προγράμματα για να αποκτήσουν πολυτελή καταλύματα, (ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια, εγκαταστάσεις για αθλητικές δραστηριότητες κ.α.) ή να ανακαινίσουν τα ήδη υπάρχοντα για μεγαλύτερο οικονομικό όφελος. Είναι απαραίτητο οι ιδιώτες που θέλουν να ασχοληθούν με αυτόν τον τομέα του εναλλακτικού τουρισμού, να δράσουν με βάση κάποιο σωστό επιχειρηματικό πλάνο και να αναζητήσουν βοήθεια από το δήμο στον οποίο ανήκουν , από ανάλογους φορείς που ασχολούνται με αυτό το θέμα .

Τομείς στους οποίους πρέπει να εστιάσουν οι επιχειρηματίες που φιλοδοξούν να φτιάξουν μια αξιοπρεπής και αξιοπρόσεκτη αγροτουριστική μονάδα είναι:

- A. Το πολιτιστικό απόθεμα της περιοχής τους
- B. Τον τουρισμό και τα αξιοθέατα της περιοχής τους
- Γ. Το είδος του αγροτουρισμού που μπορούν να προσφέρουν στην περιοχή στην οποία βρίσκονται

Για να μπορέσει να αναπτυχθεί ο Αγροτουρισμός :

- 1 • Καταγραφή και δημιουργία του φυσικού και πολιτιστικού χάρτη του χώρου, που να περιλαμβάνει τις υπάρχουσες αγροτουριστικές περιοχές.
- 2 • Προώθηση του αγροτουρισμού ως συμπληρωτική δραστηριότητα ενίσχυσης του γεωργικού εισοδήματος.
- 3• Προβολή και διαφήμιση των αγροτουριστικών πρωτοβουλιών, που έχουν δώσει δείγματα καλής οργάνωσης και αποτελεσματικότητας.
- 4• Δημιουργία απαραίτητης υποδομής για την εύκολη πρόσβαση των επισκεπτών.
- 5• Ενεργοποίηση των τοπικών φορέων και συμμετοχή τους στη διαχείριση και έλεγχο της ανάπτυξης ώστε να διατηρείται το τοπικό στοιχείο.
- 6• Διεύρυνση της τουριστικής περιόδου καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, ώστε να δοθούν δυνατότητες αύξησης της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών.
- 7 • Ικανοποίηση των απαιτήσεων των επισκεπτών, σε ότι αφορά τη διαμονή τους, τη διατροφή και τις δραστηριότητες αναψυχής.
- 8• Συνεργασία των κατοίκων της υπαίθρου με τους τοπικούς φορείς και εξασφάλιση της σύμφωνης γνώμης τους για την ανάπτυξη του αγροτουρισμού στην περιοχή τους και συνειδητοποίηση των αναγκαίων αλλαγών που απαιτούνται.
- 9• Δημιουργία μέτρων προτεραιότητας για ανάπτυξη του αγροτουρισμού σε ορεινές και μειονεκτικές περιοχές. Δημιουργία πλαισίου μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος και τη διαφύλαξη της πολιτιστικής και τουριστικής κληρονομιάς.
- 10• Λήψη μέτρων για αποκατάσταση των παραδοσιακών οικισμών που λειτουργούν ως πόλοι έλξης για τους επισκέπτες.
- 11• Ενημέρωση και επιμόρφωση του τοπικού πληθυσμού για τις δυνατότητες που ανοίγονται μέσω του αγροτουρισμού, αλλά και των κινδύνων που προκύπτουν από τη μη προσεκτική διαχείρισή του.
- 12• Συμμετοχή στη διατήρηση και έλεγχο της ανάπτυξης από τους τοπικούς φορείς και ντόπιους, ώστε να διατηρείται ο τοπικός χαρακτήρας.
- 13• Προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης των κατοίκων των αγροτικών περιοχών και εκμάθησης ξένων γλωσσών σε βασικό λειτουργικό επίπεδο, ώστε να μπορούν να αντεπεξέρχονται στις ανάγκες των δραστηριοτήτων του αγροτουρισμού.
- 14• Συστηματοποίηση ελέγχων από τους αρμόδιους φορείς για να τηρούνται οι προδιαγραφές που ισχύουν για τη λειτουργία των αγροτουριστικών επιχειρήσεων.
- 15• Δημιουργία φορέα που να μπορεί να συντονίζει πανελλαδικές πρωτοβουλίες αγροτουριστικού χαρακτήρα.

Ελληνικό Κέντρο Αγροτουρισμού

Το Ελληνικό Κέντρο Αγροτουρισμού είναι Σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Συστάθηκε τον Ιανουάριο του 2003 και απαρτίζεται από επιχειρηματίες, εκδότες, δημοσιογράφους, καθηγητές πανεπιστημίου, επιστήμονες, άτομα που ο καθένας στον τομέα του έχει να επιδείξει ένα σημαντικό έργο. Δημιουργήθηκε με σκοπό τη στήριξη, την ενίσχυση και την προώθηση της ιδέας του αγροτουρισμού στην Ελλάδα καθώς και τον πολιτικών για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος με κατεύθυνση την βιώσιμη τοπική και περιφερειακή τουριστική ανάπτυξη. Στα πλαίσια των σκοπών του, επιδιώκει τη συνεργασία με φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς καθώς και με διεθνείς και εθνικές αγροτουριστικές οργανώσεις. Ο σκοπός του ΕΛΛ.Κ.Α είναι να δημιουργηθούν Δίκτυα Συνεργασίας για την ανάδειξη των πολιτισμικών χαρακτηριστικών της υπαίθρου και των τοπικών παραδοσιακών προϊόντων. Μία από τις πρόσφατες δραστηριότητες του ΕΛΛ.Κ.Α είναι η διοργάνωση της Γιορτής Αγροτουρισμού της Επιδαύρου, μία γιορτή που όπως δείχνει το ενδιαφέρον πληθώρας Δήμων από όλη την χώρα, πρόκειται να καθιερωθεί με τοπικό χαρακτήρα σε πολλές περιοχές.

(<http://archive.in.gr/Reviews/article.asp?lngReviewID=993&lngChapterID=1&lngItemID=1657>)

Πηγή: <http://basilakakis.gr/2011/05/25/%25CE%25B1%25CE%25B3%25CF%2581>

Βιβλιογραφία

Κομίλης, Π. 2001, σελ.21-22

Κομίλης, Π. 2001, σελ. 22 -25

Παπακωνσταντινίδης, Λ. (1993) σελ. 17-21

Ανδριώτης Κ. 2007 σελ.96

Ανδριώτης, Κ. 2007, σελ.115-116

Ανδριώτης, Κ. 2007, σελ.122-124

Κων/νος Δ. Αποστολόπουλος, Ελένη Θεοδωροπούλου, Αλίκη Γ. Τσακατούρα, σελ. 179 195

Δροσοπούλου, Σ. 1989 σελ: 137-144

Δικτυογραφία

<https://agrotourism.wordpress.com/>

www.visit-achaia.gr

<http://www.e-keimena.gr/>

<http://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/ekke>

www.anthropos.gr

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A4%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82>

<http://archive.in.gr/Reviews/article.asp?IngReviewID=993&IngChapterID=-1&IngItemID=1657>

ΕΙΚΟΝΕΣ

<http://www.eirinika.gr/article/18916/good-news-o-toyrismos-2021-tha-xeperasei-ta-24-ekat-afixeis-kata-kefalin-dapani-800>

<http://www.kathimerini.gr/799326/article/oikonomia/epixeirhseis/grexit-kai-rwsia-oi-dyo-avevaihthes-gia-ton-toyrismo-to-2015>

<http://archive.in.gr/Reviews/review.asp?lngReviewID=2073>

<http://www.messini.gr/uploads/2/0/5/6/20561754/9341147>

<https://www.google.gr/imgres?imgurl=http://www.bostanistas.gr/resources/2013-06/rafting-5>

<http://www.agronews.gr/diatrofi-agrotourismos/agroktimata-kai-xenones/arthro/132669/agrotourismos-me-tzakouzi-se-stelnei-peripato-/>

<https://agrotourismos.wordpress.com>

<http://mag.sigmalive.com/article/1108/ta-10-pio-ftina-meri-gia-oikogeneiakas-diakopes-stin-eyropi-eikones>

<http://hotelmag.gr/category/opinion/>

<https://agrotourismos.wordpress.com/category/%CE%BC%CE%BF%CF%81%CF%86%CE%B5%CF%82%CE%B1%CE%B3%CF%81%CE%BF%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%BF%CF%85/>

<http://www.ypaithros.gr>

<http://www.athinorama.gr/travel/travelideas/articles.aspx?artid=2505649>

<http://www.thetoc.gr/taksidia/article/afierwma-guardian-gine-gewrgos-gia-mia-mera-stin-kriti>

<http://www.eirinika.gr/article/18916/good-news-o-toyrismos-2021-tha-xeperasei-ta-24-ekat-afixeis-kata-kefalin-dapani-800>

<https://www.google.gr/imgres?imgurl=http://basilakakis.files.wordpress.com>

<http://www.agroktima.com>